

**MÚSICA DE
CAMBRA**

28 DE MAIG

SALA 2 ORIOL MARTORELL

**ANDREAS
OTTENSAMER I
SITKOVETSKY TRIO**

PROGRAMA DE MÀ

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Bonn, Alemanya 1770 - Viena 1827

**TRIO AMB CLARINET EN SI B MAJOR
"GASSENHAUER", OP. 11**

(1797-1798) - 20'

Allegro con brio

Adagio

Tema con Variazioni: Pria ch'io l'impegno. Allegretto

MAURICE RAVEL

Ciboure, França 1875 - París 1937

TRIO AMB PIANO EN LA MENOR

(1914) - 27'

Modéré

Pantoum. Assez vif

Passacaille. Très large

Final. Animé

PAUSA 15'

DMITRI XOSTAKÓVITX
Sant Petersburg 1906 – Moscou 1975

CINC PECES PER A VIOLÍ, CLARINET I PIANO

(arr. Lev Atovmyan) – 10'

Prelude. Moderato
Gavotte. Tranquillo, molto leggero
Elegy. Andantino
Waltz. Tempo di valse, moderato
Polka. Vivace

LUDWIG VAN BEETHOVEN

TRIO AMB PIANO EN RE “FANTASMA”, N. 1, OP. 70

(1808) – 30'

Allegro vivace e con brio
Largo assai ed espressivo
Presto

ANDREAS OTTENSAMER, CLARINET

SITKOVETSKY TRIO:

Alexander Sitkovetsky, violí
Wu Qian, piano
Isang Enders, cello

COMENTARI

per **Ana García Urcola**

Als darrers anys del s. XVIII, Beethoven lluita pel seu reconeixement com a compositor i no només com a intèrpret. El trio op. 11, escrit el 1797 per a un públic aristòcrata il·lustrat, es va qualificar de rebuscat en excés malgrat el seu caràcter amable. El brillant *Allegro* és una forma sonata que destaca pels seus contrastos, mentre que l'*Adagio* conquereix pel seu bell tema anunciat pel violoncel i reprès successivament. El *Tema amb variacions* final es basa en una melodia d'una òpera còmica molt popular als carrers (*Gassen*) de Viena, d'on prové el nom. Cada variació té el seu propi caràcter, fins al punt d'eliminar el tema d'una d'elles.

El trio op. 70 n. 1, compost el 1808, és fruit de l'amor impetuós de Beethoven per la princesa Anna Maria Erdödy, la seva dedicatària. Segons E.T.A. Hoffmann, aquest trio i el següent demostren que l'autor portava al fons de l'ànima l'esperit romàntic, plasmat en aquesta oposició dramàtica entre un tema molt enèrgic i una melodia plena de tendresa de l'*Allegro*. El tema principal del *Largo*, misteriós i nocturn, és el que hauria inspirat el sobrenom de l'obra, els fantasmes, però la claredat i un caràcter triomfant tornen amb el *Presto* final.

Ravel va compondre el seu *Trio* a Sant Joan Lohitzune l'estiu de 1914 a una velocitat inusual a causa de la seva propera i àrduament buscada incorporació a files. Hi combina el seu gust pel classicisme amb evocacions tant personals com exòtiques estilitzades amb inimitable refinament. El *Modéré* comença amb un ritme proper al *zortziko*, en forma de cançó de bressol que es torna apassionada per mantenir aquesta alternança constantment. El *Pantoum* agafa el nom d'una forma poètica malaia en què dos sons contrastants de ritmes diferents es van seguint, cosa que es combina amb la influència del jazz en els tres estrats temàtics. El *Passacaille* parteix d'una escala pentatònica que va del registre greu a l'extrem agut a través de repeticions successives per tornar a les profunditats. Al *Final*, Ravel demostra una vegada més el seu geni per a la instrumentació i per gestionar la tensió.

Les *Cinc peces* de Xostakóvitx provenen de diferents obres del compositor. Amb la seva aprovació, el seu amic i alumne Lev Atovmyan les va arreglar per a piano i dos violins, encara que és habitual que el segon el substitueixi un clarinet. Es tracta de música directa i juganera però no exempta de dolor en alguns moments, encara que lluny de l'angoixa que caracteritza certes obres del rus.

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

**CATALUNYA
RADIO**